

det i disse Tider var et Spild af Ernæringsstoffer at lade Bygkornet gaa igennem Svinet, et Spild, som vilde kunne føre til Hunger i Landet.

Jeg tror at turde sige, at vi skylder de Mænd, som kraftigt er traadte i Brechen for denne Sag, Tak og Anerkendelse. Da man i vort sydlige Naboland gik den modsatte Vej ved Krigens Begyndelse og kunstigt søgte at opretholde Svinebestanden langt udover, hvad Landets Muligheder for Opfodring tillod, indledede man den Ernæringspolitik, som har medført mange af de Vanskeligheder, hvorunder vort sydlige Naboland har sukket. Hvis vi var gaaet den samme Vej, hvis vi ikke resolut havde besluttet os til at opgive Flæskeproduktionen, vilde vi have ført vort Land ind i tilsvarende Ernæringsvanskeligheder; thi det er i det store og hele Byggrynsmængden, som i det forløbne Aar har bragt vort Folk over Ernæringsvanskelighederne. Derfor finder jeg det utroligt, at man kan vedblive at tale om, at det er Maksimalpriserne, som har bragt Flæsket til at forsvinde, naar man opretholdt Maksimalpriser i 3 Aar, medens Flæsk spistes her i Landet, og naar det derefter er Udeblivelse af Foderstoffer og en bevidst, af hele Rigsdagen antaget Ernæringspolitik, som har ført til Flæskeproduktionens midlertidige Nedgang.

Denne Nedgang har været smertelig for Svin slagterierne, det er ikke opmuntrende at se en stor Virksomhed, som man med Glæde har set stige og udfolde sig, rammes af en saadan Nedgang, men det forekommer mig, at Svin slagteriernes Mænd som saadanne i det store og hele har baaret denne Tilskikkelse netop som Mænd, der forstod, hvad deres Lands Kaar bød dem at tage med af Vanskeligheder. Det har ogsaa været ubehageligt for mange, der havde Ønsket om at faa dette gode og for Smagen saa tiltalende Næringsmiddel, men vi har maattet tilføje Smagen, og vi har maattet tilføje Svin slagterierne det Ubehag, som Produktionens Nedgang har betydet, for at sikre vort Folks Ernæring i disse Aar. Jeg tror, at Historien vil komme til en Gang at sætte en Streg under ethvert anerkendende Ord, der i disse Dage har lydt om de Mænd, som har raadet den danske Regering og Rigsdag saa rigtigt paa dette Omraade. At Misfornøjelse maatte opstaa hos alle, som ikke forstaa Sammenhængen, er ganske rimeligt; men Mis-

fornøjelsen maa naturligvis brede sig og tiltage, naar den stimuleres af dem, der forstaa Sammenhængen eller burde forstaa den, var forpligtet til at forstaa den, havde Muligheden for at forstaa den. Denne Fremkaldelse af Misfornøjelse har haft mange smaa Profeter, grupperede om den store Jeremias fra Sæby.

Det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt sagde, at der i Vestjylland var mange Landboere, som saa med stor Bitterhed paa Regeringens Foranstaltninger. Det ærede Medlem mente, at Regeringen maaske ikke en Gang vidste, hvilken Harme der var derovre. Jeg har i Krigens Tid mange Gange været i Vestjylland og haft Lejlighed til baade at høre Misfornøjelse og til at forklare den Politik, som har været ført her, og jeg har ikke haft Indtryk af, at den Bitterhed, som det ærede Medlem skildrer, just har været til Stede paa den af ham nævnte Maade. Men naturligvis, megen Misfornøjelse har man fundet, og det er ikke urigtigt, hvad det ærede Medlem siger, at denne Misfornøjelse har ikke udelukkende sin Aarsagi, at man ikke derovre har faaet den Krone eller to mere; han siger, det skyldes en vis Uafhængighedsfølelse og maaske ogsaa en vis Uvillie imod at blive styrtet af de Mænd, som i Øjeblikket styrer Landet. Alt dette er muligt, men Misfornøjelsen skyldes først og fremmest dette, at Mænd, som forstod Sammenhængen og var forpligtede til at forstaa den, ikke har villet forklare Sammenhængen, men tværtimod har søgt ved stadig tilbageviste urigtige Paastande at vedligeholde og opretholde denne Misfornøjelse.

Det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt (Birck) udtalte om Grosserer Kødets Agitation her i Hovedstaden og hans forskellige Avisartikler imod de Foranstaltninger, som skulde regulere Handelens Fortjeneste, hindre Kædehandel og hindre Vareaager, at den havde været Skyld i, at mange handlende havde overtraadt Forordningerne og derigennem var kommet til at staa til Ansvar ogsaa overfor en Dommer for deres Handlinger og havde modtaget Straf derfor. Jeg kan give det ærede 7de Medlem for Aalborg Amt ganske Ret i denne Opfattelse, og jeg tror, at Eftertiden vil komme til at fælde en meget haard Dom over Grosserer Kødets Forhold i denne Sag. Men akkurat den samme haarde Dom maa fældes over alle dem, der paa andre Omraader har handlet nøjagtigt som Grosserer Kød. I de sidste